

“ΚΙ'ΑΝΤΙΤΩ
ΧΙΚΗ ΤΗΝ
ΒΡΕΙΣ ΗΪΘΑ
ΚΗ ΔΕΝΣΕ
ΓΕΛΑΣΕ...”
ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ '08
Δ·ΣΑΝΔ·Σ
Π
ΟΛΛΩΝΕΙ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ — ΕΤΟΣ 2ο — ΑΡ. ΦΥΛ. 2 — Δ ΕΚΕΜΒΡΙΟΣ — ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1980

“ΤΟ 1979 ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΥ,”

‘Απολογιστικά σās δίνουμ’ ἐδῶ τις δραστηριότητες καὶ τις ἐπιτυχίες τῆς Ἐταιρείας μας στὸ χρόνο πού πέρασε μὲ τὴν ἐπίγνωση πῶς εἶν’ ἓνα μικρὸ μέρος τῶν στόχων καὶ τῶν σκοπῶν πού ἐπιδιώξαμε ἀπ’ τὴν ἀρχή. “Ὅ,τι δὲν κατορθώθηκε ἦταν πέρα ἀπὸ τις δυνατότητες μας.

- Μορφωτικὴ ἐκδρομὴ στὸ ΡΟΥΠΕΛ.
- Κόψιμο πρωτοχρονιάτικης πίττας.
- Μορφωτικὴ ἐκδρομὴ (προσφορὰ ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΥ στὰ μέλη του) στὴ ΒΕΡΓΙΝΑ — ΒΕΡΡΟΙΑ.
- Πασχαλινὸ γλέντι.
- Ἐκθεση παλιᾶς φωτογραφίας.
- Βράβευση 2 μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ μας σχολείου σὲ ἀντίστοιχους διαγωνισμοὺς χειροτεχνίας μὲ χρηματικὰ ἔπαθλα, πού ἡ ἴδια Ἐταιρεία μας προκύρηξε.
- Ψυχαγωγικὴ καὶ Μορφωτικὴ ἐκδρομὴ στὰ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ καὶ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ τῆς Χαλκιδικῆς.
- Διάλεξη μὲ ὀμιλητὴ ἐπιστημονικὸ συνεργάτη τῆς 10ης Ἐφορίας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων.
- Δενδροφύτευση αὐτοκινητοδρόμου μας μὲ δενδρύλια πεύκης πού ζήτησαμε καὶ μᾶς χορήγησε τὸ Δασαρχεῖο Ἀρναίας.
- Δημιουργία βιβλιοθήκης 400 τόμων μὲ

ΣΤΑ ΖΕΡΒΟΧΩΡΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1295...

Μελετώντας τὰ βυζαντινὰ ἐγγραφα τῆς Μονῆς Ἐηροποτάμου, ἀνάμεσα στὰ ἄλλα συναντήσαμε καὶ ἓνα ἐγγραφο τοῦ 1295 μὲ τὸ ὁποῖο ὁ Κωνσταντῖνος Σπαρτινὸς πούλαει γιὰ ἐνενηντὰ ἓνα ὑπέρπυρα (= χρυσὰ νομίσματα) ἓνα ἀμπέλι ἐκτάσεως περὶ πού ἐξι στρεμμάτων στὴν Μονὴ Ἐηροποτάμου. Τὸ ἀμπέλι αὐτὸ θρῖσκειται «...ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Σιανῶν».

Ἡ ὁμοιότητα τῆς γενικῆς «Σιανῶν» μὲ ὄνομα τοῦ χωριοῦ «Σανά» μᾶς ἔκανε νὰ προσέξουμε ἰδιαίτερα τὸ ἐγγραφο καὶ ἐτσι σήμερα μποροῦμε νὰ παρουσιάσουμε ἓνα μικρὸ σημεῖωμα γιὰ τὰ Σανά στὸ τέλος τοῦ 13ου αἰῶνος. Ἀλλὰ ἄς πάρουμε τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά.

Ὁ Κων)νος Σπαρτινὸς ἦταν γόνος μιᾶς ἀρχοντικῆς καὶ θεοφοβοῦμενης οἰκογένειας τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ πατέρας του Δημήτριος Σπαρτινὸς ἦταν ἀνώτατος διοικητικὸς ὑπάλληλος στὴ Θεο)νίκη καὶ σὶὰ γεράματά του ἔγινε μοναχὸς καὶ μετωνομάσθηκε Δαυῖδ. Τὸ 1265 ὁ Κων)νος καὶ τὰ ἀδέρφια του Ἰωάννης καὶ Μιχαὴλ δώρσαν στὴ Μονὴ Χελανδαρίου τὸ μενάλο κτῖμα πού εἶχαν

εὐρύτερη περιοχὴ τῶν Ζερβοχωρίων. Ἔτσι βλέπουμε στὸ ἐγγραφο τοῦ 1295 πού προαναφέραμε ὅτι ὁ Κων)νος φρόντισε καὶ φύτεψε ἓνα ἀμπέλι ἐξ στρεμμάτων τὸ ὁποῖο στὴ συνέχεια πούλησε στὴ Μονὴ Ἐηροποτάμου.

Ποῦ θρῖσκόταν τὸ ἀμπέλι αὐτὸ; Τὰ στοιχεῖα πού ἔχουμε εἶναι πολὺ λίγα γιὰ νὰ δώσουμε ἀπάντηση. Γράφει «ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Σιανῶν».

Πῶς ὅμως θὰ πούμε στὴν ὀνομαστικὴ τὴν περιοχὴ; «Τὰ Σιανὰ» ἢ «οἱ Σιανοί»; Καὶ τί εἶναι ἡ «περιοχὴ τῶν Σιανῶν»; Περιοχὴ χωριοῦ; Περιοχὴ μὲ αὐτὸ τὸ τοπωνύμιο; ἢ περιοχὴ ὅπου θὰ εἶχε κάποτε κτῖματα κάποια οἰκογένεια «τῶν Σιανῶν»;

Ὅπως βλέπουμε λοιπὸν δὲν βγαίνει ἀκριβ. Ἀλλὰ ἂν πεισοῦμε στὴν ὁμοιότητα τῆς λέξεως μὲ τὸ ὄνομα τοῦ χωριοῦ, τότε θὰ πρέπει νὰ ρωτήσομε «πού ἦταν ἀκριβῶς τὰ βυζαντινὰ Σιανὰ;» Κατὰ τὴ γνώμη μας καὶ ἔχοντας ὑπ’ ὄψη ὅ,τι γνωρίζουμε με)χρι τώρα ἀπὸ τὴν ἀρχαιολογικὴ ἰσοπγραφία τῆς περιοχῆς, θὰ πρέπει νὰ ἦταν στὴν περιοχὴ «Καστέλι» ἀνατολικῶς τοῦ χωριοῦ ὅπου καὶ τὸ

καὶ τὸν 3ο π.Χ. αἰῶνα.

Τὸ ἐγγραφο μᾶς δίνει καὶ μερ)κὰ ἄλλα στοιχεῖα γιὰ τὴν ἱστορία τῆς περιοχῆς. Τὸ ἀμπέλι τοῦ Σπαρτινοῦ ἦταν ἢ μόνη κοσμικὴ ἰδιοκτησία σὲ μιὰ μεγάλη περιοχὴ τοῦ ἀνῆκε ἐξ ὀλοκλήρου σὲ μοναστήρια. Καὶ τὰ μοναστήρια αὐτὰ ἦταν τοῦ Θεολόγου, τοῦ Ἐξακουστοῦ, τοῦ Χρυσσοστόμου καὶ τοῦ Ἐηροποτάμου. Καὶ κάτι ἄλλο: ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ ἀμπελιοῦ περνοῦσε ὁ δημόσιος δρόμος. Ἀπὸ πού ἔρ-

χονταν αὐτὸς ὁ δρόμος καὶ πού πήγαινε; Δυστυχῶς τίποτα σχετικὸ δὲν γνωρίζουμε. Ἀς ἀρκεστοῦμε ὅμως σήμερα σ’ αὐτὰ τὰ λίγα καὶ πιστεύουμε ὅτι σὲ ἐπόμενο φύλλο θὰ μπορέσουμε νὰ ἀναφέρουμε λίγα στοιχεῖα ἀκόμα γιὰ τὴν ἱστορία καὶ ἀρχαιολογία τῆς περιοχῆς τῶν Σανῶν καὶ γενικότερα τῶν Ζερβοχωρίων ἀπὸ ἄλλες χρονικὲς περιόδους.

ΙΩΑΚΕΙΜ. ΑΘ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΣ
Χαλκιδικιώτης

ΠΟΛΛΟΙ ΕΡΑΝΟΙ, ΛΙΓΗ ΑΓΑΠΗ

Γιὰ τοὺς ἔρανοὺς πολλὰ γράφονται κατὰ καιροὺς στὶς στήλες τῶν ἐφημερίδων, πολλὰ ψιθυρίζονται καὶ πολλὰ ἀμφισβητοῦνται! Ἔνας ἀπ’ αὐτοὺς, ὁ περιβόητος «Ἐρανος τῆς ἀγάπης», χτύπησε καὶ φέτος παραμογῆς Χριστουγέννων καὶ πάλι «ἀπρόσωπα» τὴν πόρτα μας. Λέμε ἀπρόσωπα, γιὰ τὸν ἔκαναν τρεῖα παιδιὰ μ’ ἓνα γτενεκεδένιο κουτί, σταλμμένα ἀπὸ τὸν ἱερέα ὅπως μᾶς εἶπαν δίνως κομπήγια, δίνως γασ-

ὅτι δὲν ξέρανε τίποτα... γὰ τ’ ἀφήσομε ἤσυχα νὰ τελειώσουν καὶ νὰ πᾶν γρήγορα τὰ χρήματα στὸν παπᾶ γιὰ τὸς ἀπαγόρεψε ἀκόμα καὶ νὰ τὰ μετρήσουν...»

Δὲ θέλαμε νὰ στεναχωρησοῦμε περισσότερο τὰ παιδιὰ Ἐξ ἄλλου δὲν φταίγανε σὲ τίποτα. Τὸν παπᾶ τὸν εἶπαμε νὰ κόψῃ τὰ «παπατζηλίκια». Κι’ ἂν δὲν τοῦ ἀρέσει τὸ χωριὸ μᾶς ΝΑ ΦΥΓῆ. Πάρα πολλοὶ ἀπ’ τοὺς κατοίκους μας

- Παοχαλίνο γλεντί.
 - Έκθεση παλιάς φωτογραφίας.
 - Βράβευση 2 μαθητών του Δημοτικού μας σχολείου σε αντίστοιχους διαγωνισμούς χειροτεχνίας με χρηματικά έπαθλα, που η ίδια Έταιρεία μας προκήρυξε.
 - Ψυχαγωγική και Μορφωτική έκδρομή στα ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ και ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ της Χαλκιδικής.
 - Διάλεξη με όμιλητή επιστημονικό συνεργάτη της 10ης Έφορίας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.
 - Δενδροφύτευση αυτοκινητοδρόμου μας με δενδρύλια πεύκης που ζητήσαμε και μας χορήγησε το Δασαρχείο Αρναίας.
 - Δημιουργία βιβλιοθήκης 400 τόμων με δανειστικό τμήμα.
 - Έκδοση Έφημερίδας, ιδιοκτησίας της Έταιρείας μας με τίτλο «ΖΕΡΒΟΧΩΡΙΑ».
 - Σημαντική προσφορά στο στήσιμο αδριάντα του Παπαγεωργάκη στην πρωτεύουσα του Νομού μας.
 - Λήψη επί δανεισμών κινηματογραφικής μηχανής προβολής των 16mm από το Έθνικό Ίδρυμα «ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ» και στη συνέχεια οργάνωση διαφόρων προβολών μορφωτικού και ψυχαγωγικού περιεχομένου.
 - Ρεσιτάλ κλασικής κιθάρας με σολίστ το διακεκριμένο και βραβευμένο από την έκπομπή της Ε.Ρ.Τ. «Νά η εύκαιρία» καθηγητή κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΤΣΙΑΤΑ.
 - Άγώνα για την αποκατάσταση της παραδοσιακών τοιχογραφιών που έγινε στον ιερό Ναό Αγ. Ταξιάρχων, πολιούχο του χωριού μας.
- Δέν θα πετυχαίναμε τίποτα χωρίς τη βοήθεια και τη συμπαράσταση όλων αυτών που μας πλαισίωσαν. Τους ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ και πάλι.

Τό νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Έταιρείας

ΣΑΝΑ: Από τις εκλογές της 26ης Δεκεμβρίου 1979 προέκυψε το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο της Έταιρείας μας για διετή θητεία (1980-1982) που αποτελείται από τους:

ΔΑΓΚΙΛΑ ΑΡΓΥΡΙΟ: πρόε-

δρο.

ΚΡΗΜΝΙΑΝΙΩΤΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ: Γεν. Γραμματέα.

ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟ: Αντιπρόεδρο.

ΠΑΝΤΑΖΗ ΑΘΑΝΑΣΙΟ: Ταμείο.

ΚΡΗΜΝΙΑΝΙΩΤΗ ΧΡΗΣΤΟ: Μέλος.

Και τί είναι η «περιοχή των Σιανών»; Περιοχή χωριού: Περιοχή με αυτό το τοπωνύμιο; η περιοχή όπου θα είχε κάποτε κτήματα κάποια οικογένεια «των Σιανών»;

Όπως βλέπουμε λοιπόν δεν βγαίνει άκρη. Άλλα αν πειθούμε στην ομοιότητα της λέξεως με το όνομα του χωριού, τότε θα πρέπει να ρωτήσουμε «πού ήταν ακριβώς τα βυζαντινά Σιανά;» Κατά τη γνώμη μας και έχοντας υπ' όψη ό,τι γνωρίζουμε μέχρι τώρα από την αρχαιολογική υπογραφή της περιοχής, θα πρέπει να ήταν στην περιοχή «Καστέλι» ανατολικώς του χωριού όπου και το κατεστραμμένο μικρό κάστρο.

Εκεί φαίνονται αρκετά ίχνη από μια βυζαντινή εγκατάσταση ή οποία όμως ανάγει την ζωή της μέχρι

Και τί είναι η «περιοχή των Σιανών»; Περιοχή χωριού: Περιοχή με αυτό το τοπωνύμιο; η περιοχή όπου θα είχε κάποτε κτήματα κάποια οικογένεια «των Σιανών»;

Όπως βλέπουμε λοιπόν δεν βγαίνει άκρη. Άλλα αν πειθούμε στην ομοιότητα της λέξεως με το όνομα του χωριού, τότε θα πρέπει να ρωτήσουμε «πού ήταν ακριβώς τα βυζαντινά Σιανά;» Κατά τη γνώμη μας και έχοντας υπ' όψη ό,τι γνωρίζουμε μέχρι τώρα από την αρχαιολογική υπογραφή της περιοχής, θα πρέπει να ήταν στην περιοχή «Καστέλι» ανατολικώς του χωριού όπου και το κατεστραμμένο μικρό κάστρο.

Εκεί φαίνονται αρκετά ίχνη από μια βυζαντινή εγκατάσταση ή οποία όμως ανάγει την ζωή της μέχρι

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

(Από το χειρόγραφο αριθ. 587 του έτους 1059 της Μονής Διονυσίου στο Άγιον Όρος).

Ο Βυζαντινός μικρογράφος, ακολουθεί τον παραδοσιακό τρόπο, απεικονίσεως του γεγονότος της Γεννήσεως του Ίησού, με την ανακλιμένη Θεοτόκο και το βρέφος στην κτιστή φάτνη. Το λουτρό του Ίησού - στο κάτω μέρος της εικόνας - το σπήλαιο και ο σκεπτικός Ίωσήφ άριστερά, είναι στοιχεία από τα «άποκρυφα» βιβλία της Καινής Διαθήκης, που έμειναν όμως μέσα στην εικονογραφία του γεγονότος. Εκτός από την εικονογραφία της σκηνής δεν μπορεί να περάσει απαραίτητη ή ικανότητα του καλλιτέχνη να οργανώσει σωστά τη σκηνή και ακόμη να επεξεργάζεται με ξεχωριστή δύναμη τις λεπτομέρειες των προσώπων και των ρούχων.

I.E.T.

(Φωτογραφία ΦΩΤΟ «ΖΕΥΣ»)

ΠΟΛΛΟΙ ΕΡΑΝΟΙ, ΛΙΓΗ ΑΓΑΠΗ

Για τους έρανοους πολλά γράφονται κατά καιρούς στις στήλες των εφημερίδων, πολλά ψιθυρίζονται και πολλά αμφισβητούνται! Ένας απ' αυτούς, ο περιθώριος «Έρανος της αγάπης», χτύπησε και φέτος παραμονές Χριστουγέννων και πάλι «απρόσωπα» την πόρτα μας. Λέμε απρόσωπα, γιατί τον έκαναν τρία παιδιά μ' ένα γτεκεδεμένο κουτί, σταλμένα από τον ιερέα όπως μάς είπαν δίχως κουπόνια, δίχως χαρτιά, σαν να λέγαμε πρόωρα τα κάλαντα. Στις εύλογες απορίες μας «γιατί δεν τα συνόδευε κανένας ή που ήταν τα κουπόνια που υποτίθεται θα έδιναν σαν απόδειξη στον κόσμο» απάντησαν ένοχλημένα

«ότι δεν ξέρανε τίποτα... να τ' αφήσουμε ήσυχα να τελειώσουν και να πάν γρήγορα τα χρήματα στον παπά γιατί τους απαγόρευε ακόμα και να τα μετρήσουν...»

Δέ θέλαμε να στεναχωρήσουμε περισσότερο τα παιδιά 'Εξ άλλου δεν φταίγαμε σε τίποτα. Τον παπά τον είπαμε να κόψει τα «παπατζηλίκια». Κι' αν δεν του άρήσει το χωριό μας ΝΑ ΦΥΓΗ. Πάρα πολλοί απ' τους κατοίκους μας αν και συνεισφέρουν κάθε χρόνο σ' αυτόν τον έρανο έχουν άμμεσα την ανάγκη του. Πόσες φορές τους θυμήθηκε ή Μητρόπολη Αρναίας αυτά τα χρόνια; Άντε ως το γραφούμε: ΚΑΜΙΑ!!

ΕΡΤ ή άουναγώνιστη

Σάββατο 1)12)79 απόγευμα και ώρα 8. Πρόγραμμα της ΕΡΤ. Η τηλεπαρουσιάστρια Κέλλυ Σακάκου, στον πρόλογο της έκπομπής «μικρό πανεπιστήμιο» μάς ενημερώνει πως: «Ο διακεκριμένος καθηγητής (δεν μπορέσαμε να συγκρατήσουμε τ' όνομά του) που έκανε και τις ανασκαφές θα μάς ξαναγήσει στα έρειπια της αρχαίας αγοράς των Αθηνών κ.λ.π., κ.λ.π.»

Καθόμαστε μπροστά στις οθόνες μας, δέχουμε ζώνες ασφαλείας και... απογειωνόμαστε για το Θιθέτ και τους Θιθετιανούς καλόγηρους στο όρος των Ίμαλαίων απ' τη πλευρά των Ίνδιών! Έλα Χριστέ, απ' την αγορά των Αθηνών... Τί έγινε; Απλούστατα το βίντεο «παρανόησε». Όταν τελείωσε το ντοκιμανταίρ ή ίδια συμπαθέστατη τηλε-στάρ έκανε τη διόρθωση και μίλησε για κάποιο λάθος... Βεβαίως τ' λάθος είναι ανθρώπινα. Κανείς δέ λείει όχι

Οι έρασιτεχνισμοί της ΕΡΤ όμως τί είναι; Υποφερτοί ή άνυπόφοροι;

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Ο κακός χωματόδρομος που συνδέει το χωριό μας (Σανά) με τον Άγιο Πρόδρομο, έχει σχεδόν καταστραφεί τελείως από τις τελευταίες κακοκαιρίες.

Ο ίδιος δρόμος εξυπηρετεί και την συγκοινωνία της περιοχής. Με τον παγετό όρισμένα σημεία του - ή και χωρίς τον παγετό - οδηγούν χωρίς υπερβολή προς την... Αθανασία! Έπειδή η κατάσταση δεν πρόκειται ν' αλλάξει, θεωρούμε υποχρέωση να προειδοποιήσουμε όλους τους οδηγούς αυτοκινήτων - περισσότερο αυτούς που ταξιδεύουν πρώτη φορά στα μέρη μας - να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί! Η «υπερβολική ταχύτητα» δεν θα είναι δ-πωσδήποτε ή αιτία αν «χτύπα ξύλο» πάθουν κάποιο απόχημα.

“Αν στην λογοιενχία μας υπάρχει ένα κεφάλαιο, πού όλοι θαυμάζουμε, αγαπούμε και νιώθουμε την αξία του, αυτό σίγουρα είναι τó Δημοτικό τραγούδι.

“Η ποίηση αυτή δημιουργήθηκε απ’ τόν ίδιο τόν λαό, έχει τις ρίζες της στην παράδοση και αντικατοπτρίζει, όπως και τά άλλα πνευματικά προϊόντα και τά έργα της τέχνης του, τήν γνήσια λαϊκή ψυχή.

«Είναι κοινή συνείδηση, πώς τó δημοτικό τραγούδι είναι απόκτημα, αλλά και δημιούργημα τού λαού. “Ο λαός όμως, ως λαός, ως έθνος, είναι ανίκανός νά συνθέσει ένα ποίημα”. “Η ομαδική ποίηση είναι αδύνατη, γιατί αυτοί πού αποτελούν τήν ομάδα ποτέ δέν έχουν τις ίδιες έμπνεύσεις, τις αυτές γνώσεις, τούς ίδιους πόθους, παρόμοια συναισθήματα. Πώς λοιπόν, τά ποιήματα αυτά αποδίδονται σ’ ένα άπρόσωπο κι ανώνυμο ποιητή, τόν Έλληνικό λαό; Τήν απάντηση μάς τήν δίδει ó Νικόλαος Πολίτης. Τό δημοτικό τραγούδι, λέει, τó δημιουργεί ένας άνθρωπος τού λαού πού έχει τó χάρισμα της σιχουργικής δεξιάτητας και τó μουσικό αίσθημα αναπτυγμένο· ó λαϊκός αυτός ποιητής υπακούοντας σέ έσωτερική ώθηση, σέ στιγμή έξαρσης, συνθέτει ένα τραγούδι, βρίσκοντας ταυτόχρονα τó ρυθμό και τήν μελωδία ή προσαρμόζοντας το στά γνωστά. Τό τραγούδι αυτό, πού φέρεται έδω κι εκεί άδέσποτο, εύκολα τó παίρνει κάποιος άλλος της ίδιας μόρφωσης και τó τραγουδάει, όταν βρίσκεται σέ παρόμοια ψυχική κατάσταση, μιá και βλέπει μέσα σ’ αυτό άποικτωμένες τις σκέψεις του και τά συναισθήματά του. “Ενας όμως

τραγουδιών. “Ετσι, εξάλλου εξηγείται, γιατί «ή Δημοτική ποίηση συγκεντρώνει τά συνασθήματα, τις γνώσεις, και τά ιδεώδη όλοκλήρου τού Έθνους σέ μιá έσνία πού άκτινοβολεί και είναι πιστό όμοίωμα της ψυχής του».

Δημοτικό, λοιπόν, τραγούδι είναι τó έμμετρο λαϊκό, πνευματικό δημιούργημα πού συνταιριασμένο με τή μουσική και τó χορό, εκφράζει τούς πόθους, τις σκέψεις, τις έμπειρίες, τις γνώσεις, τά ιδανικά, τó συναισθηματικό και ψυχικό κόσμο ένός λαού.

“Όλοι οί άνθρωποι, άσχετα με τήν φυλή πού ανήκουν και τόν τόπο κατοικούν, με τó τραγούδι εκφράστηκαν και σ’ αυτό εκδηλώνουν συνέχεια τά συναισθήματα και τις ιδέες τους. «Σ’ όλες όμως τις χώρες, γράφει ó καθηγητής Δ. Πετρόπουλος τά τραγούδια δέν έχουν τήν ίδια ανάπτυξη και εξέλιξη και δέν παρουσιάζουν σ’ όλες τις εποχές τήν ίδια άνθιση, τά θέματά τους, ή σύνθεση, ή μελωδία τους εναι ανάλογα με τήν ποιητική παράδοση κάθε τόπου, με τις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, τó κλίμα, τó χαρακτήρα και γενικά τó ήθικό και διανοητικό επίπεδο τών ανθρώπων».

Τό Δημοτικό τραγούδι στην Ελλάδα παρουσιάστηκε με τούς Έλληνες. «Σ’ αυτούς τούς τόπους, σ’ αυτά τά ξερά και γυμνά χώματα επάνω έζησαν, χάρηκαν, αγάπησαν και πέθαναν γενιές ανθρώπων χωρίς καμιά διακοπή. “Όπως είχε κλάψει ή κόρη τόν χαμό της μητέρας, με όμοιο τρόπο τήν έκλαψαν κι εκείνη άργότερα τά παιδιά της. Τά τραγούδια πού τρα-

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

“Αν εξαιρέσει κανένας μερικές κατηγορίες τραγουδιών - λ.χ. κλέφτικα - Άκριτικά - Ιστορικά κ.λ.π. - τά υπόλοιπα τόσο απ’ τήν άποψη τών θεμάτων τους, πού αναφέρονται σέ παντοτινές εκδηλώσεις και καταστάσεις της ανθρώπινης ζωής - θρησκεία, γέννηση, γάμος, θάνατος, εργασία - όσο κι από τήν άποψη νοήματος και μορφής έχουν παράδοση πολλών αιώνων.

Δημοτικά τραγούδια, όπως είναι φυσικό είχαν κι οί αρχαίοι Έλληνες για κάθε περίπτωση ξεχωριστά. Σώθηκαν μερικά απ’ αυτά ή γνωρίζουμε πότε τά τραγουδούσαν: τέτοια ήταν τά τραγούδια

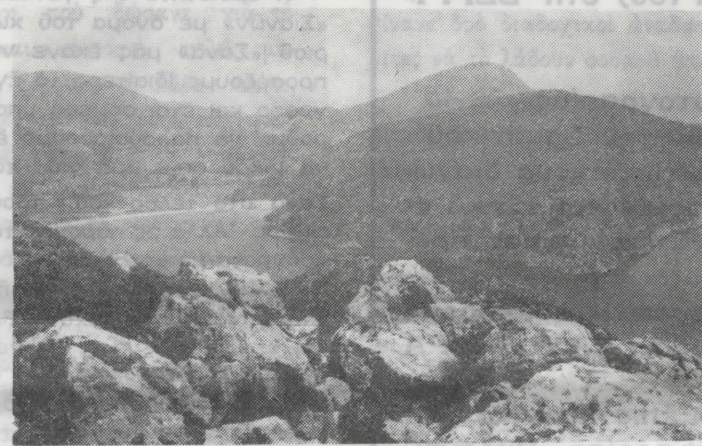
.....
 Τού
ΚΡΙΚΕΛΙΚΟΤ ΙΩΑΚΕΙΜ
 Καθηγητού - Φιλολόγου

 εργασίας, όπως ó «Ιμαίος», ή «έπιμύλιος ώδη», τó τραγούδι τού φύλου, ó «Ιουλος» τών έριουργιών, ó «αίλινος», τó τραγούδι τού άργαλιού, αυτά πού αναφέρονται σ’ άλλες εκδηλώσεις της ανθρώπινης ζωής, όπως ó «ύμναιος», τó τραγούδι τού γάμου, ó «όλοφυρμός», ή «ιάλεμος», τó μοιρολόγι, οί «καταθαυκαλήσεις» τά νανουρίσματα κ.ά.. Δυστυχώς τά τραγούδια αυτά δέν καταγράφηκαν απ’ τούς σύγχρονους τους, κι αυτό όφείλεται στην μεγάλη ανάπτυξη της λόγιας ποίησης, πού άσφαλώς υπερίσχυσε τών λαϊκών έμμετρων δημιουργημάτων.

“Άνθιση τó Δημοτικό τραγούδι έχει στά πρώτα βυζαντινά χρόνια. “Ο λαός τώρα έχει περιωρισμένες ελευθερίες, μικρή μόρφωση και στί τραγούδι εκδηλώνει όλο

μύθος. “Όσοι τά μάθουν, τανοιώσουν κι είναι προικισμένοι απ’ τή φύση για λογοτεχνική δημιουργία, όσοι έχουν περισσότερη ευαισθησία και φαντασία, αυτοί θα φτιάξουν καινούργια κι έτσι θα πλουτίσουν τις γνώσεις και τις έμπειρίες τών νεωτέρων. Κάποτε, μερικοί απ’ αυτούς, άθόρμητα, θα τραγουδήσουν ένα νέο τραγούδι, μέσα στί όποιο θα ζωποιούν τó υλικό της ζωής τους. Θα περιγράψουν μιá μάχη, θα σκιαγραφήσουν έναν καπετάνιο, θα ύμνολογήσουν τά άρματα τους, θα μοιρολογήσουν ένα δικό τους, πού τόν πήρε ó χάρος, θα τραγουδήσουν τόν έρωτα, θα κακολογήσουν τή σκλαβιά.

“Ενα πλήθος τραγουδιών θα δημιουργηθεί κατά τήν διάρκεια της δουλειάς, πού θα τρέφεται από παλιές άπληχίες, αρχαιοελληνικές και Βυζαντινές και θα καθρεπτίζει ταυτόχρονα τήν όλόγυρα ζωή, τήν ομαδική ζωή τού λαού στί ύπαθρο.

ΠΟΡΤΟ ΚΟΥΦΩ: “Ενα φυσικό θαύμα στις άκτες της Σιθωνίας. Τεχνικά χαρακτηριστικά: Μέσο βάθος 21 μ. Βάθος στο μίσυ 33 μ. Τό πλάτος του φθάνει τά 350—400 μ. και τó μήκος του 1500 μ. περίπου. Στην άπρόσιτη μεριά της θάλασσας υπάρχουν κατεστραμένα τά πολυβολεία πού έκτισαν οί Γερμανοί στά χρόνια της κατοχής. “Αποφύγαμε νά θάλασσε φωτογραφία πού τó δείχνει σέ μέγεθος τής καταστροφής πού έγινε

“Με τήν ύποταγή, λοιπόν, στί ξένο δυνάστη, στά τραγούδια εύρισκαν οί Έλληνες τó φυσικότερο και έκφρασικότερο μέσο, για νά έξωτερικέψουν τις μύχιες σκέψεις και άνιλήψεις για τά περασμένα της φυλής, τόν πόνο και τήν αγανάκτηση για τις συμφορές, τόν θαυμασμό για τις ήρωικές πράξεις, τά όνειρα και τις έλπίδες για τή λύτρωση απ’ τήν δουλεία, για έθνική αναγέννηση και ανεξαρτησία και συνάμα για όλη τά προβλήματα, τις χάρεις τις γιορτές, τά αισθήματα και τις ιδέες της έλληνικής ζωής πού συνεχίζεται όλozώντανη έστω και σ’ έποχή δουλείας».

“Η ανάπτυξη τού Δημοτικού τραγουδιού συνεχίστηκε και μετά τήν δημιουργία τού Έλληνικού Κράτους και παρά τήν άνθηση της προσωπικής ποίησης. “Εχουμε τώρα τά ληστροικά ή τραγούδια της φυλακής πού συνεχίζουν τήν παράδοση τών κλέφτικων τραγουδιών, τά ιστορικά πού είναι έμπνευσμένα απ’ τούς άγώνες τών υπόδούλων άκόμη Έλλήνων - Μα

κεδόνες, “Ηπειρώτες κ.λ.π. - και πλήθος άλλων, ανάλογα με τούς προβληματισμούς και τούς πόνους τού λαού.

Τό δημοτικό τραγούδι τελειώνει τόν 20ο αιώνα. Τελευταία του έκφραση θα πρέπει νάναί τó λαϊκό - ρεμπέτικο τραγούδι. Βέβαια τó τραγούδι αυτό είναι προσωπικό δημιούργημα κι είναι γνωστοί οί συνθέτες τους, όμως ó λαός τó τραγουδούσε με άγάπη, τó έκαμε κτήμα του, δέν ρώτησε ποτέ για τόν δημιουργό του, ούτε δυσκολεύτηκε νά προσθέσει, νά αφαιρέσει στίχους ή νά αλλάξει τόν σκοπό του· και τούτο, γιατί είδε μέσα σ’ αυτά τόν έαυτό του, όπως και στά «παλά» τραγούδια. Τό λαϊκό - ρεμπέτικο είναι ίσως ó τελευταίος κρίκος της άλυσίδας. Άκριτικά - κλέφτικα - ληστροικά - ρεμπέτικα.

“Για τήν δημιουργία νέων δημοτικών τραγουδιών δέν θα πρέπει νά γίνεται λόγος. “Ανέθηκε τó πνευματικό επίπεδο τών Έλλήνων, αναπτύχθηκε ή λόγια ποίηση κι έτσι καταστρέφεται τó κλίμα πού εύνοεί τήν ανάπτυξη τών άπλοϊκών μα έκφραστικών προϊόντων της λαϊκής μουσικής, ή όποία δέ μπορεί πλέον νά είναι πέρα για πέρα ανεξάρτητη απ’ τήν προσωπική ποίηση».

Τά λεγόμενα - κακώς θέβαια - «σύγχρονα δημοτικά τραγούδια» είναι «ποικιλικές» συνθέσεις γνωστών δημιουργών χωρίς έμπνευση και φαντασία, συνήθως κακές άπομιμήσεις παλιών τραγουδιών. Αυτά όχι μονάχα δέν έχουν καμιά αξία, αλλά συντελούν και στήν άπομάκρυνση τών νεωτέρων απ’ τά γνήσια δημοτικά τραγούδια, πού παρασύρονται και χαρακτηρίζουν όλόκληρη τήν Δημοτική ποίηση άνωθεν, έτσι στί τó

μένο· ο λαϊκός αυτός ποιητής υπακούοντας σε έσωτερική ώθηση, σε στιγμή έξαρσης, συνθέτει ένα τραγούδι, βρίσκοντας ταυτόχρονα το ρυθμό και την μελωδία ή προσαρμόζοντάς το στα γνωστά. Το τραγούδι αυτό, που φέρεται εδώ κι εκεί αδέσποτο, εύκολα το παίρνει κάποιος άλλος της ίδιας μόρφωσης και το τραγουδάει, όταν βρίσκεται σε παρόμοια ψυχική κατάσταση, μια και βλέπει μέσα σ' αυτό αποτυπωμένες τις σκέψεις του και τα συναισθήματά του. Ένας όμως που επαναλαμβάνει το τραγούδι, για να το κάνει να συμφωνήσει περισσότερο με τον έαυτό του, το μετασκευάζει αν βρει κάτι ξένο ή ανώτερο των δικών νοημάτων και συναισθημάτων ή το πλουτίζει προσθέτοντας δικές του γνώσεις και έμπειριες. Έτσι κι άλλως δεν τίθεται πρόβλημα πνευματικής παρουσίας.

Περνώντας τώρα το τραγούδι από στόμα σε στόμα βρίσκει κάποτε την τελική του διάπλαση. Εύλογα έπομένως λέμε ότι ο λαός είναι εκείνος που δίδει την οριστική μορφή στα δημοτικά τραγούδια.

Έτσι, λοιπόν, από κάθε τραγούδι του λαού κρύβεται όπωσδήποτε ένας άγνωστος προσωπικός δημιουργός· το δημιουργήμα όμως αυτό επαναλήφθηκε από άλλους, που επέφεραν μερικές αλλαγές, τραγουδήθηκε από κάποιον νεώτερο, που πρόσθεσε κάτι καινούργιο, χορεύτηκε από άλλους που παράλειψαν δυο τρεις στίχους, και κάποτε πήρε μια συγκεκριμένη μορφή.

Ο πρώτος ποιητής ξεχάστηκε· σώθηκε όμως το τραγούδι, για το οποίο δούλεψε ένα ολοκληρω πλῆθος. Γι' αυτό θεωρούμε το λαό, ως δημιουργό των Δημοτικών.

κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, το κλίμα, το χαρακτήρα και γενικά το ήθικό και διανοητικό επίπεδο των ανθρώπων».

Το Δημοτικό τραγούδι στην Ελλάδα παρουσιάστηκε με τους Έλληνες. «Σ' αυτούς τους τόπους, σ' αυτά τα ξερά και γυμνά χώματα επάνω έζησαν, χάρηκαν, αγάπησαν και πέθαναν γενιές ανθρώπων χωρίς καμιά διακοπή. Όπως είχε κλάψει ή κόρη τον χαμό της μητέρας, με όμοιο τρόπο την έκλαψαν κι εκείνη αργότερα τα παιδιά της. Τα τραγούδια που τραγουδούσε ο νέος λεβέντης στους χορούς και στα πανηγύρια, γιά ίδια αυτά τραγούδια τα δίδασκε ο γέρος στα εγγόνια για να συνεχιστεί έτσι αδιάκοπη ή αλυσίδα, που έδενε το χθές με το σήμερα, με το αύριο».

Το νόημα, λοιπόν, των τραγουδιών είναι το ίδιο απ' την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Δημούδης Εύαγγ.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΤΩΝ
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΕΜΠΟΡΙΟ
Σανά Χαλκιδικής
ΤΗΛ. 0371 — 31389

Παπανικολάου Νικ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ — ΦΑΣΩΝ
ΠΑΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΤΑ
Σανά Χαλκιδικής
ΤΗΛ. 0371 — 31389

ΦΩΤΟ «ΖΕΥΣ»

ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΕΓΝΑΤΙΑΣ 97 - ΤΗΛ. 261.439
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΚΑ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΑ
ΦΑΡΜΑΚΑ
ΤΣΙΑΡΑΠΑΣ ΝΙΚ.
ΓΕΩΠΟΝΟΣ
Πολύγυρος - ΤΗΛ.0371)22849

μου, ο «ολοφύρμος», η «καταβαυκαλήσεις» τα νανουρίσματα κ.ά.. Δυστυχώς τα τραγούδια αυτά δεν καταγράφηκαν απ' τους σύγχρονους τους, κι αυτό οφείλεται στην μεγάλη ανάπτυξη της λογικής ποίησης, που ασφαλώς υπέρσχυσε των λαϊκών έμμέτρων δημιουργημάτων.

Άνθιση το Δημοτικό τραγούδι έχει στα πρώιμα βυζαντινά χρόνια. Ο λαός τώρα έχει περιωρισμένες ελευθερίες, μικρή μόρφωση και στο τραγούδι εκδηλώνει όλο του το είναι. Αυτά τα τραγούδια σίγουρα θα ήταν (σήμερα) σημαντικά, αλλά οι άνθρωποι των γραμμάτων τα παράβλεπαν από προκατάληψη. Κάθε «πολιτικό» γι' αυτούς ήταν ανάξιο λόγου. Απ' την εποχή αυτή σώθηκαν λίγα τραγούδια, κυρίως σκωπικά που αναφέρονται σε αυτοκράτορες, βασίλισσες και αυλικούς, και διάφορα έρωτικά.

Μεγάλη ανάπτυξη του λαϊκού τραγουδιού έχουμε κατά τον 10ο - 11ο αιώνα. Είναι ή εποχή των άκριτικών τραγουδιών, για τα οποία έχουμε μια μαρτυρία απ' τα σχόλια 1ου επισκόπου της Καισάρειας, του 'Αρέθαι, κι άλλη μία που διασώθηκε σε στίχους του Πτωχοπροδρόμου, τον 12ο αιώνα.

Όπωσδήποτε όμως ή ακμή του Δημοτικού τραγουδιού αρχίζει μεν τόν 15ο αιώνα, κι τήν διάρκεια της Τουρκοκρατίας. Ο κατακτητής αφάιρεσε απ' τόν λαό τήν δυνατότητα να μορφώνεται. Λίγοι γραμματισμένοι απόμειναν που στα κρυφά μόρφωναν λίγους πάλι «και του λαού ή παιδεία έγινε προφορική». Δεν θα υπάρχουν βιβλία στο έζης για τους υπόδουλους· αυτά θα αντικατασταθούν με τα τραγούδια, τα παραμύθια, τις παροιμίες, τους

ΠΟΡΤΟ ΚΟΥΦΩ: Ένα φυσικό θαύμα στις άκτες της Σιθωνίας. Τεχνικά χαρακτηριστικά: Μέσο βάθος 21 μ. Βάθος στο μίση 33 μ. Το πλάτος του φθάνει τα 350—400 μ. και το μήκος του 1500 μ. περίπου. Στην απόρσιτη μεριά της θάλασσας υπάρχουν κατεστραμένα τα πολυβολεία που έκτισαν οι Γερμανοί στα χρόνια της κατοχής. Αποφύγαμε να θγάσουμε φωτογραφία που να δείχνη το μέγεθος της καταστροφής που έγινε στο φυσικό του περιβάλλον, στις πλαγιές του λιμανιού, με τήν δημιουργία ενός λατομείου... Θα τὸ δῆτε πηγαίνοντας. Άξίζει τὸ κόπο.

Τὸ κόψιμο τῆς Πίττας

Στις 6.1.80 ὁ «ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΣ» ἔκοψε τήν πίττα του στό Οἶκογ. Κέντρο τοῦ Βοσδινούδη Θεολόγη. Τὸ κέφι πού κράτησε μέχρι τις πρωινές ὥρες στόν ἴδιο ἀμειωτο ρυθμό, πλαισιώθηκε και ἀπό φίλους τῆς Ἐταιρείας μας τῶν διπλανῶν χωριῶν. Οἱ καιρικές συνθήκες δὲν επέτρεψαν μεγαλύτερο ἀριθμὸ συμμετοχῆς ἀτόμων. Τὸ ἴδιο ὅπως και πέρυσι χιόνιζε, ἀπὸ νωρίς τὸ ἀπόγευ-

μα, μ' ἀποτέλεσμα φυσιολογικά τὸ χωριὸ μας μέσα σὲ λίγες ὥρες συγκοινωνιακά νὰ ἀποκλεισθῆ. Ἦταν τὸ πρῶτο χιόνι τοῦ χειμῶνα. Τὸ νόμισμα κέρδισε ἡ κ. Δαγγίλια Μαρία, ἡ ὁποία τὸ ἐξαργύρωσε - ὅπως εἶχε ὀρισθεῖ ἐκ τῶν προτέρων, - μ' ἓνα εἰσιτήριο ἐκδρομῆς στὰ Μετέωρα γιὰ τῆς 19 τοῦ μηνὸς με τήν Ἐταιρεία μας.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ Δ)ΝΤΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ὁ Δ)ντῆς Νομαρχίας κ. Ζαχίδης ἔστειλε ἔγγραφο στήν Ἐταιρεία μας και ζητᾶ ὠρισμένα στοιχεῖα - πληροφορίες σχετικά με τὸν σύλλογὸ μας!

Τὸν υπενθυμίζουμε πὼς ἴδιο χαρτὶ περίπου ὑπάρχει και ἐκ μέρους τοῦ ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΥ στὸ ἀρχεῖο του· μὰ ἀκόμα περιμένει ἀπάντησή!

Πιστεύουμε πὼς μὴ ἀλληλογραφία πρέπει νὰ βασίξει σὲ ἀμοιβαία αἰσθήματα.

Θὰ τὸν ἀπαντήσουμε. Ἐν εὐθέτω χρόνῳ ὁπωσδήποτε.

Λίγο πρὶν ἀπ' τὴν Γαλάτιστα

Στὴ γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Ἄνθεμοῦντα κάπως παράμερα σις ὄχθες του, ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης - Πολυγύρου ἀνακαλύψαμε τις νεότευκτες κολῶνες κάποιου ὑπὸ κατασκευὴν πτηνοσφαγείου. Τὰ λύμματα πού θὰ τὰ πετάξη;

Στὸ παλιὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ Ἄδάμ

Πρόσεξε ποτὲ κανεὶς ἀραγε τὴ δομὴ και τὴ λεπτομέρεια τῆς τοικοποιίας του;

ὄν νὰ εἶναι περὰ γιὰ περὰ ἀνεξάρτητη ἀπ' τὴν προσωπική ποίηση».

Τὰ λεγόμενα - κακῶς θέβαια - «σύγχρονα δημοτικά τραγούδια» εἶναι «ποιητικές» συνθέσεις γνωστῶν δημιουργῶν χωρὶς ἔμπνευση και φαντασία, συνήθως κακὲς ἀπομιμήσεις παλιῶν τραγουδιῶν. Αὐτὰ ὄχι μονάχα δὲν ἔχουν καμιά ἀξία, ἀλλὰ συντελοῦν και σὴν ἀπομάκρυνση τῶν νεωτέρων ἀπ' τὰ γνήσια δημοτικά τραγούδια, πού παρασύρονται και χαρακτηρίζουν ὀλόκληρη τὴν Δημοτικὴ ποίηση ἀνοσοσία, ὅπως αὐτὰ τὰ «σύγχρονα»

(Συνεχίζεται)

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

«ΖΕΡΒΟΧΩΡΙΑ»

Μαχητικὸ ὄργανο

τῆς Πολιτιστικῆς Ἐταιρείας

Σανῶν ὁ «ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΣ»

Σανά Χαλκιδικῆς

Ἰδρυτῆς — ἰδιοκτῆτης

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΣΑΝΩΝ

Ο «ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΣ»

Σανά Χαλκιδικῆς

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΣΥΝΑΠΑΛΟΣ

Φιλικῆς Ἐταιρείας 45

Τηλ. 267-777

Διευθυντῆς Σύνταξης

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Σανά Χαλκιδικῆς

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ

0,20 ΔΡΧ.

Συνδρομὴ προαιρετικὴ

Ἐπιταγῆς — Ἐμβάσματα

ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΒΑΣΙΛ

Σανά Χαλκιδικῆς

Ταχ. διεύθυνση ἐφημερίδα

«ΖΕΡΒΟΧΩΡΙΑ»

Στρατηγῶ Μακρυγιάννη 15

Τ.Τ. 29 — Θεσσαλονίκη

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται

ΕΔΩ ΣΑΝΑ - ΕΔΩ ΣΑΝΑ - ΕΔΩ ΣΑΝΑ - ΕΔΩ ΣΑΝΑ - ΕΔΩ ΣΑΝΑ

ΝΤΡΟΠΗ Κ' ΠΡΟΕΔΡΕ! ΠΡΟΣ ΤΙ ΕΝΑΣ ΤΕΤΟΙΟΣ ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ;

—Με τὸ ὑπ' ἀριθ. 184) 13. 11. 79 ἔγγραφὸ μας ζητήσαμε ἀπ' τὴν κοινότητα Σανῶν σὶὰ πλαίσια τῆς συνεργασίας «προσωπικὴ ἐργασία» γιὰ νὰ φυτέψουμε ἀριθμὸ δένδρῶν πεύκων, τὰ ὁποία με πολλὴ φροντίδα καὶ προθυμία μᾶς χορήγησε τὸ Δασαρχεῖο Ἀρναίας. Ὑστερα ἀπὸ αἴτησή μας - τὸ ὁποῖο καὶ εὐχαριστοῦμε.

—Με τὸ ὑπ' ἀριθ. 676) 16) 11 1979 ἔγγραφὸ τῆς ἡ Κοινότητά μας ὑποσχέθηκε ὅτι τῆς ζητήσαμε!

Ἡ δένδροφύτευση, ἔγινε στὸ βοήθητικό χῶρο τοῦ γυμναστηρίου μας, στὸ ζωκλήσι τοῦ προφήτ' Ἡλία καὶ στὸ Νεκροταφεῖο. Παρουσία καὶ ἐπιστάσι τοῦ κοινοτικοῦ Συμβούλου ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΥΔΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ. Κράτησε 3 μέρες καὶ δούλεψαν σ' αὐτὴ 5—6 άτομα. Ὅλα αὐτὰ τὸ μῆνα Δεκέμβριο πού μᾶς πέρασε.

Στὸν Ἰανουάριο τοῦ '80 αὐτοὶ πού δούλεψαν σὶὰ πεύκα μας πήραν φορολογικὸ ἔγγραφο ἀπ' τὴν κοινότητα μετὰ τὸ ὁποῖο καλοῦνται νὰ πληρώσουν στὸ Δημόσιο Ταμεῖο ποσὸ 1.200 περίπου δρχ.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΙ «ΣΤΟΧΟΙ»

Παρουσία καὶ πολλῶν ἄλλων, ὁ Πρόεδρος διαπληκτίζεται μετὰ τὸν δήμοτῃ του γιὰ τὸ θέμα τῆς «προσωπικῆς ἐργασίας». Σὲ μιὰ στιγμή ὁ δήμοτῃς ἀγριεμένα γυρίζει καὶ τοῦ λέει:

—Ἀκου δῶ... Σήμερα δὲν εἶναι ὅπως κάποτε νὰ μᾶς κάνεις ὅτι θέλεις.

Κι' ὁ πρόεδρος σκεφτικός.

γιὰ λογαριασμὸ «τῆς προσωπικῆς τῶν ἐργασίας» πὸ δὲν ΔΟΥΛΕΨΑΝ ναὶ δὲν δούλεψαν γιὰ τὸ ἔτος 1979. φυσικὰ ὅλοι τους πέσανε ἀπὸ τὰ σύννεφα ὅπως ἐμεῖς.

Ποῖον ἀπ' ὄλους μας κορόϊδεψε ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σανῶν κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ; Τὴν Ἐταιρεία μας τοὺς δημῶτες τοῦ πού τὸν ἐξέλεξαν ἢ τὸν ἑαυτοῦ;

Ἄναμφισβήτητα πρόκειται γιὰ ΕΜΠΑΙΓΜΟ μεγάλου μεγέθους. Στὸ ἴδιο φύλλο τῆς ἐφημερίδας, ὑπάρχει γιὰ τὸ ἴδιο θέμα κ' ἄλλο ρεπορτάζ μετὰ διαφορὰ χρόνου. Τὸ ἀφήνουμε νὰ συγκρίνειαι.

Οἱ ἀρμόδιες ὑπηρεσίες θὰ πρέπει νὰ ἐπιλειθοῦν καὶ νὰ ἀποδώσουν ἀμέσως ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, γιὰτὶ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ πρόκειται.

Ὅσο γιὰ τὸν Πρόεδρο κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙ. Δὲν ἔχει ἄλλη ἐκλογὴ!

ΣΗΜ: Γιὰ λόγους «τιμῆς καὶ εὐθειζίας» ἤδη παραιτήθηκε ὁ Κοινοτικός Σύμβουλος ΚΡΗΜΝΙΑΝΙΩΤΗΣ ΓΡΗΓ. ἓνα ἀπὸ τὰ ἰδρυτικά μέλη τῆς Ἐταιρείας μας.

δῶ Σανά...».

—Ὁραία τᾶκουσα, φώναξε ἀγαλακτηρισμένος, ἐκεῖ Σανά... θέλω τὸν (τάδε).

Καὶ ἡ φωνὴ συνέχισε.

—Ἐδῶ Σανά... Ἐδῶ Σανά!

Τὶ κρίμα ἦμως. Τὶ σελίδα αὐτὴ τὴν εἶχαμε βαφτίσει!!

«Ἐλα Ο.Τ.Ε. μᾶς ἀκούς τώρα;»

Μαῦρα μεσάνυχτα!.

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ...

Τὸ χωριὸ μας ἔχει με-

ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΣΗ

Καὶ φέτος ὁ «ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΣ», στὸ μῆνα Νοέμβριο, ἀφοῦ παρέλαβε 500 δένδρῶν πεύκης πού τοῦ χορηγήθηκαν κατόπιν ἐγγράφου τοῦ ἀπὸ τὸ δασαρχεῖο Ἀρναίας, δένδροφύτεψε σὲ συνεργασία μετὰ τὴν Κοινότητα, τὸν ἐλεύθερο χῶρο τοῦ Γυμναστηρίου μας ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό.

Δυστυχῶς ἡ περυσινὴ δουλειά μας (δένδροφύτευση τοῦ αὐτοκινητοδρόμου) δὲν ἀπέδωσε γιὰτὶ ἡ ξηρασία τοῦ καλοκαιριοῦ κατέστρεψε τὰ περισσότερα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ δένδρα, ἐνῶ τὰ ἐλάχιστα πο- ἐπέζησαν, ἔγιναν βορὰ τῶν κοπαδιῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζῶων πού ἐξοσκάν ἀνενόητα ἐκεῖ.

Ἐπιστοῦμε τὴν προσοχὴ τοῦ Ἀγροφύλακα γιὰ τὴν διαφύλαξη τοῦ νέου δένδροφυτεμένου χῶρου. Ἡ εὐθύνη θὰ βαρύνει τὸν ἴδιο γιὰ ὅπο- ὅποτε τυχόν καταστροφὴ.

Τὸ ταμεῖο τοῦ «ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΥ»

στὸ χρόνο πού πέρασε

φέτος τὸ ταμεῖο μας ἐκλείσει σὶς 220.000. Τὰ χρήματα αὐτὰ μᾶς ἦσαν ἀπὸ ἐνισχύσεις, δωρεές, χοροῦς· κι ἓνα μικρὸ μέρος ἀπὸ τὶς συνδρομῆς τῶν μελῶν μας. Ἀπὸ τὰ 50—60 μέλη τῆς Ἐταιρείας μας, θρέθηκαν ταμιακῶς «ἐντάξει» τὰ 42 καὶ ἀπ' αὐτοὺς παρακολούθησαν τὴν Γενικὴ Συνέλευση τῆς 26ης Δεκεμβρίου καὶ ψήφισαν σὶς ἐκλογῆς οἱ 28. Τὸ παραπάνω ποσὸν τῶν χρημάτων, ἀναλώθηκε σὶς δραστηριότητες πού ἀνέπτυξε ὁ Σύλλογος. Τὶς διαβάζε-

Ἡ ἐτήσια Γενικὴ Συνέλευση τῆς Ἐκπολιτιστικῆς Ἐταιρείας Ἀρναίας

Ἀπ' ὅ,τι γνωρίζουμε, ἡ σοβαρότερη ἐκπολιτιστικὴ κίνηση τῆς Χαλκιδικῆς παρουσιάζεται σὶν Ἀρναία.

Οἱ Ἀρναϊῶτες, ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα τῶν Νικητιανῶν (λέγεται ὅτι κάποιος Νικητιανὸς ἔβαλε καὶ ἐδῶ τὴν οὐρά τοῦ) ἰδρυσαν τὸ 1974 τὴν Ἐκπολιτιστικὴ καὶ Ἐπιμορφωτικὴ Ἐταιρεία Ἀρναίας. Σὲ ἀντίθεση ὁμως μετὰ τὴν Ἐταιρεία τῶν δασκάλων τοῦς (τὸν ΣΙΘΩΝΑ), ἔβαλαν μέχρι τώρα σὲ πρώτη μοῖρα τὸ ἐκπολιτιστικὸ ἔργο, ἂν καὶ πολλῆς ὑπῆρξαν οἱ «ἐνδοθεν καὶ ἔξωθεν» προσπάθειες γιὰ τὴν πολιτικοποίησιν καὶ αὐτοῦ τοῦ Σωματείου.

Χαρακτηριστικὸ τῆς σοβαρότητας μετὰ τὴν ὁποία ἀντιμετωπίζουν τὴν Ἐταιρεία οἱ Ἀρναϊῶτες, ἦταν ἡ ἐτήσια Γενικὴ Συνέλευση πού ἐγίνε σὶς 30—12—1979. Στὸν κι-

νηματογράφο τῆς Ἀρναίας συγκεντρώθηκαν πάνω ἀπὸ πεντακόσια (500!!!) μέλη, τὰ ὁποία, μετὰ ὑποδειγματικὴ τάξη καὶ ἰώβεια ὑπομονή, παρακολούθησαν τὴν πραγματικὰ ἐνδιαφέρουσα διαδικασία τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Τὴν Συνέλευση διύθηνε μετὰ δυναμισμό καὶ πρακτικότητα ὁ ἐκλεγείς πρόεδρος κ. Κυρούδης. Ἡ ἐκθεση πεπραγμένων τοῦ ἀπερχομένου Δ.Σ. ἦταν σύντομη καὶ παρουσιάσθηκε μετὰ κάποια ἀμνηχανία, τὴν ὁποία ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀπέδωσε σὶν ἐκπληξη, ἀπὸ τὴν ἀθρόα προσέλευση τῶν μελῶν (πρᾶγμα πού θὰ ἔπρεπε, κατὰ τὴν γνώμη μας, νὰ τὸν γεμίζει χαρά).

Ἀκολούθησε συζήτηση μετὰ παρατηρήσεις καὶ κρίσεις πάνω σὶς τὸ ἔργο τοῦ Δ.Σ., ἀπὸ ὅπου βεβαίως δὲν ἔλειψαν

οὔτε ἡ ζωρότητα, ἀλλὰ οὔτε καὶ τὰ φαιδρὰ (π.χ. ἓνα ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. ζήτησε νὰ ἀφαιρεθῆ ὁ λόγος ἀπὸ ἓναν ὁμιλητὴ γιὰτὶ ἴταν... καινούργιος καὶ δὲν ἔπρεπε, λέει, νὰ κάνει κριτικὴ!!!).

Τὰ πράγματα ὁξύνθηκαν λίγο ὅταν συζητήθηκε τὸ θέμα τοῦ παλιοῦ Σχολείου, τὸ ὁποῖο ὁ Δῆμος θέλει νὰ τὸ γκρεμίσει, γιὰ νὰ κτίσῃ τὸ Δημαρχεῖο.

Μετὰ ἀκολούθησε ἡ ψηφοφορία γιὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ νέου Δ.Σ. Οἱ ἐκλεγέντες καταρτίστηκαν σὲ Σῶμα ὡς ἐξῆς:

Πρόεδρος: Κοτσάνης Ἰωάννης.

Ἀντιπρόεδρος: Καραστέρης Ἀστέριος.

Γεν. Γραμματεὺς: Καλαϊτζῆς Νικόλαος

Εἰδ. Γραμματεὺς: Παπαγιάννη Μαρία.

Ταμίας: Βαλιάνος Θεολόγος
Μέλη: Λαλιώτης Χρῆστος, Παπαγιάννης Δημήτριος, Τσόχης Γεώργιος, Κουμπωτῆς Δημήτριος.

Εὐχόμεστε σὶς τὸ νέο Συμβούλιο νὰ διοικήσῃ μετὰ σοφία τὴν Ἐταιρεία καὶ νὰ ἀγωνισθῆ μετὰ ὅλες τὶς δυνάμεις τοῦ γιὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πνευματικοῦ θησαυροῦ τῆς Χαλκιδικῆς πού λέγεται «Παλιὸ Σχολεῖο τῆς Ἀρναίας».

Γιὰ τὸν ἀσφαλτόδρομο ἀπὸ τὸ Ἀδάμ μέχρι τὰ Δουμπιά

Ποῖς τὸν χάραξε, ποῖς τὸν κτ-

Σκέψεις γιὰ τὴν Ἐκπολιτιστικὴ Κίνηση σὶς Χαλκιδικὴ

Ὅπως εἶναι γνωστὸ, κυρίαρχο ὄργανο κάθε Σωματείου εἶναι ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῶν μελῶν τοῦ. Προκειμένου γὰ πάρετε τυπικὴ μορφή τὸ Σωματεῖο, ξεκινᾷ μετὰ ἰδρυτικὴ Γενικὴ Συνέλευση τῶν μελῶν, σὶς ὁποία συντάσσ-

πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀδελφὰ ἐκπολιτιστικὰ Σωματεῖα τῆς Χαλκιδικῆς, ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν τήρησιν τοῦ Καταστατικοῦ τοῦς καὶ ἐφαρμόζουν ὅ,τι τὰ ἐξυπρέτησαν κατὰ περίπτωσιν. Κλασσικὸ παράδειγμα ἡ ἐκπολιτιστικὴ Ἐταιρεία Νέων Νι-

εγγράφο απ' την κοινοτική με το οποίο καλούνται να πληρώσουν στο Δημόσιο Ταμείο ποσό 1.200 περίπου δρχ.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΙ «ΣΤΟΧΟΙ»

Παρουσία και πολλών άλλων, ο Πρόεδρος διαπληκτίζεται με δημότη του για το θέμα της «προσωπικής εργασίας». Σε μιὰ στιγμή ο δημότης αγριεμένα γυρίζει και του λέει:

—'Ακου δώ... Σήμερα δεν είναι όπως κάποτε να μ'ας κάνεις ότι θέλεις.

Κι' ο πρόεδρος σκεφτικός.

—'Εγώ έσένα μιὰ μέρα θά σέ στείλω έξωρα!!!

Περιμένουμε.

«ΕΔΩ... ΣΑΝΑ...»

Μέλος της Έταιρείας μας, καλεί από την Θεσσαλονίκη το μοναδικό τηλέφωνο - τηλεφ. Κέντρο του χωριού μας, το οποίο όπως γράφουμε και σ' άλλη στήλη της εφημερίδας μας «κατέχει» ο πρόεδρος της κοινότητας. Το τηλέφωνο βρίσκεται στο ισόγειο κατάστημα - ραφείο της ιδιόκτητης κατοικίας του και όταν ο ίδιος δεν κάθεται στη ραπτομηχανή, σιγώνει κάπου - κάπου το ακουστικό και λέει και κανένα «μπρός». Τη φορά αυτή έλειπε (σαν και πολλές άλλες) και χρέη τηλεφωνήτριας έκανε μιὰ κυρία - γιαγιά ή οποία στο κουδούνισμα της συσκευής σήκωσε το ακουστικό και χαριτόδωρα τα απάντησε «'Εδω Σανά...»

Το μέλος μας συμπλήρωσε την κλήση του με το όνομα που ήθελε να μιλήσει αλλά ξανάκουσε πάλι την ίδια φωνή να του λέει «'Εδω Σανά... 'Ε-

δικα...». Ο πρόεδρος σκεφτικός ΚΡΗΜΝΙΑΝΙΩΤΗΣ ΓΡΗΓ. ένα από τα ιδρυτικά μέλη της Έταιρείας μας.

δω Σανά...».

—'Ωραία τ'άκουσα, φώναζε αγανακτημένος, εκεί Σανά... Θέλω τον (τάδε).

Και ή φωνή συνέχισε.

—'Εδω Σανά... 'Εδω Σανά!

Τι κρίμα όμως. Τι σελίδα αυτή την είχαμε βαφτίσει!!!

«'Ελα Ο.Τ.Ε. Μ'ας άκους τώρα;»

Μαύρα μεσάνυχτα!

ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ...

Το χωριό μας έχει μεταβληθεί σε έναν απέραντο σκουπιδότοπο. Το διαπιστώσαμε κάνοντας μιὰ βόλτα στους δρόμους του. Απόμερες γωνιές στις αϋλές των περισσότερων σπιτιών έχουν μεταβληθεί σε εστίες μόλυνσης. Οι συμπατριώτες μας είναι εν μέρει δικαιολογημένοι. Το λέμε αυτό γιατί δεν υπήρξε καμιά φροντίδα και καμιά μέριμνα από την Τοπική Αυτοδιοίκηση μέχρι σήμερα.

Ξέρουμε ότι υπάρχει μιὰ «τοπική Έπιτροπή Κοινωνικής Αναπτύξεως» (ΤΕΚΑ). Ποιοί την απαρτίζουν και με τι ασχολείται αυτή ή έπιτροπή;

Πιστεύουμε πως ή ανάγκη προσλήψεως υπαλλήλου ειδικότητας απορριμάτων, είναι επιβεβλημένη. Το Κοινωνικό μας Συμβούλιο όφείλει να το σκεφτεί σοβαρά και να το αποφασίσει γρήγορα. «Όλα αυτά πριν γίνουμε αμφοότεροι... για τα σκουπίδια!

'Εφημερίδα «ΖΕΡΒΟΧΩΡΙΑ». 'Εκδίδεται από την πολιτιστική Έταιρεία Σανών «Ο ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΣ» Διανέμεται στα μέλη και τους φίλους της Έταιρείας έντελώς ΔΩΡΕΑΝ. Οί αποδέκτες της δεν υποχρεώνονται σε καμιά απολύτως οικονομική επιβάρυνση.

στο χρόνο που περάσε

φέτος το ταμείο μας έκλεισε στις 220.000. Τα χρήματα αυτά μ'ας ήρθαν από ένισχύσεις, δωρεές, χορούς κι ένα μικρό μέρος από τις συνδρομές των μελών μας. Από τα 50—60 μέλη της Έταιρείας μας, βρέθηκαν ταμιακώς «έντάξει» τα 42 και απ' αυτούς παρακολούθησαν την Γενική Συνέλευση της 26ης Δεκεμβρίου και ψήφισαν στις εκλογές οι 28. Το παραπάνω ποσό των χρημάτων, αναλώθηκε στις δραστηριότητες που ανέπτυξε ο Σύλλογος. Τις διαβάσετε στην πρώτη σελίδα της Έφημερίδας μας.

«ΜΑΣΑΛΙΑ»

«Υστερ' απ' τούν Βαβδινό ντέι, τούν κινό, καλλιπρ' απ' τού Μπικκλή δέν τούν έλιγι κανένας.

«'Ι 'Αχιλλέας ή Γκανιάς ή παλιός ή Γραμματέας, θέλ'ντας να τούν πειράξ' ήκει που άνωμόθ'καν στ' γιτουνιατ' σι ένα σουκάκ' τούν λιέι.

—'Α Μπικκλή μ' τ'ά έμαθεις; Κακά τ'ά νέα για τού Βαβδινό... τούν π'ηραν! Πάει στού άσιρουσκουπίου στ'ν 'Αθήνα!...

«'Ι Μπικκλής μαχιριά, τούν κόπ'κ'εν τ'ά πουδάρια. Τ'ν άλλ' τ' μέρα χαράι - δέ κ'μοιθ'κι ούλ' τ' νύχτα - παϊέν στού φίλου ή τού μ'άρμπα τού Γιόρ'... κι ήταν ντέι σ'ά να βγ'κι απ' τού μνήμα.

—'Ρέ Μπικκλή τί έπαθεις για τί 'οι λέτο';

—Τι να πάθου τούν άπαντάει ή Μπικκλής. Δέν ήμαθεις; Τού Βαβδινό τούν π'ηραν! Πάει στού 'Αστερουσκουπίου στ'ν 'Αθήνα! 'Οπ' ν'άνι τ'ώρα θ'ά μι παρ'ν κι μένα!...

Σκέψεις για την Έκπολιτιστική Κίνηση στη Χαλκιδική

Όπως είναι γνωστό, κυρίαρχο όργανο κάθε Σωματείου είναι ή Γενική Συνέλευση των μελών του. Προκειμένου να πάρει τυπική μορφή το Σωματείο, ξεκινάει με μιὰ ιδρυτική Γενική Συνέλευση των μελών, στην οποία συντάσσεται το Καταστατικό.

Καταστατικό είναι το σύνολο των διατάξεων πάνω στις οποίες στηρίζεται ή λειτουργία του Σωματείου. Οί διατάξεις αυτές είναι υποχρεωτικές για τα μέλη του Σωματείου, και για αυτή άκόμη την Γενική Συνέλευση.

Προκειμένου να αποκτήσει ένα Σωματείο νομική ύπόσταση, υποβάλλει για έγκριση το Καταστατικό του στο Πρωτοδικείο.

Όλες οι έέργειες των όργάνων του Σωματείου, και αυτής άκόμη της Γενικής Συνελεύσεως, για να είναι νόμιμες πρέπει να μ'ην είναι αντίθετες με τις διατάξεις του Καταστατικού. Έάν κάποιος άρθρο του Καταστατικού δέν είναι άρεστό στα μέλη, τότε θ'ά πρέπει να συγκληθή Γενική Συνέλευση ή οποία θ'ά αποφασίσει την τροποποίηση του Καταστατικού. Οί νέες αποφάσεις υποβάλλονται για έγκριση στο Πρωτοδικείο και μέχρι να έγκριθούν, ισχύουν οι παλιές διατάξεις του Καταστατικού, οι οποίες είναι υποχρεωτικές για τα μέλη του Σωματείου.

Γιατί τ'ά γράφουμε όλα αυτά; Διότι, με μεγάλη μας λύπη, πληροφορηθήκαμε ότι

πολλά από τ'ά άδελφά έκπολιτιστικά Σωματεία της Χαλκιδικής, άδιαφορούν για την τήρηση του Καταστατικού τους και εφαρμόζουν, τι τ'ά έξυπνέτηση κατά περίπτωση. Κλασικό παράδειγμα ή έκπολιτιστική Έταιρεία Νέων Νικήτης «Ο ΣΙΘΩΝ» ή οποία άν και είναι το παλιότερο από τ'ά όρώνα έκπολιτιστικά Σωματεία της Χαλκιδικής (ιδρύθηκε το 1973) δέν κατάφερε να κάνει ούτε μιὰ φορά εκλογές σύμφωνα με τις διατάξεις του καταστατικού της. Ειδικά μάλιστα στην πρόσφατη Γεν. Συνέλευση (26.12.1979), ένώ ένα από τ'ά βασικά θέματα ήταν ο άπολογισμός των πεπραγμένων του Δ.Σ., δέν υπήρχε ούτε έκθεση της έξελεγκτικής έπιτροπής, ούτε ισολογισμός, ούτε προϋπολογισμός, ούτε καν κλειστό ταμείο.

Πιστεύουμε άπόλυτα στην άνάγκη συνεργασίας των έκπολιτιστικών σωματείων του νομού μας και τόν συντονισμό των δυνάμεών τους για την πνευματική έξύψωση της Χαλκιδικής. Άλλά π'ώς να δοθεί έμπιστοσύνη και μάλιστα έμπιστοσύνη για σοβαρή δουλειά, σε εκπροσώπους Σωματείων, που τ'ά διακρίνει τέτοια άσυνέπεια; Δυσούμεστε, πραγματικά λυπούμαστε για τ'ό κατάντημα της Έκπολιτιστικής Κίνσεως στη Χαλκιδική. Ποιές αρχές θ'ά προπαγανδίσουμε και π'ώς θ'ά κάνουμε τόν κόσμο να μ'ας αντιμετώπισει με σοβαρότητα, όταν έμεις οι ίδιοι δέν αντιμετώπιζουμε με σοβαρότητα τις αρχές μας;

κίς Γεώργιος, Κοιμητής

Ευχόμεστε στο νέο Συμβούλιο να διοικήσει με σοφία την Έταιρεία και να άγωνισθή με όλες τις δυνάμεις του για την διατήρηση του πνευματικού θησαυρού της Χαλκιδικής που λέγεται «Παλιό Σχολείο της Άρναίας».

Για τόν άσφαλτόδρομο άπό τ'ό 'Αδάμ μέχρι τ'ά Δουμπιά

Ποιός τόν χάραξε, ποιός τόν κατασκεύασε και ποιός ή ποι'ά υπηρέσ'α τόν χερλάθε;

'Απ' όλα αυτά ξέρουμε μονάχα π'ώς τόν κατασκεύασε ή 3η Μ.Ο.Μ.Α. Στο χρόνο που λειτουργεί τελειωμένος και με σήμανση (Χριστός και Παναγία!!!) ξάπ'όστειλε πάμπολλα αυτοκίνητα στα Γκισράς και ένα ή δύο στον ... έγύριστο! Κατά τ'ά άλλα... «υπερβολική ταχύτης». Σημειώστε το.

Τ'ά «ΑΡΜΟΔΙΑ» και ο «ΑΡΜΟΔΙΟΣ» βγάλανε τ'ή Θράκη... Τούρκικη!

Διαβάσαμε σε έφημερίδα της Συμπρωτεύουσας: «'Αρμόδια όργανα της Κομοτηνής και Εάγνης απαγόρευσαν την προβολή της ταινίας «τ'ό έξπρες τού Μεσονυχτίου» ένώ ο εισαγωγέας της ταινίας είχε λάθει άδεια από τ'ό άρμόδιο ύπουργείο για όλη την Έλληνική Έπικράτεια...».

Ποιά είναι ή άπορία μας; Πρώτον ο «άρμόδιος» ύπουργός είναι ύπουργός σε όλη την Έλληνική Έπικράτεια; Δεύτερον, τ'ά «άρμόδια όργανα» των Νομών αυτών μέχρι που δέχονται την Έλληνική Έπικράτεια; Τρίτον, (γιατί δέν μάθαμε άκόμη) έγινε ή προβολή της ταινίας;

«'Ακου «άρμόδια όργανα»!!...

Έρευνα

Οι δέκα ερωτήσεις που θα απασχολήσουν αυτή τη φορά τους συντάκτες της στήλης και το λαό της περιοχής μας, βγήκαν μέσ' απ' το τρόπο ζωής και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν καθημερινά ή μακροπρόθεσμα οι γεωργοί μας, μιλάει και στο σύνολό της ή περιοχή των Ζερβοχωριών, εκτός από λίγους μεταλλεργάτες που διαθέτει, είναι πέρα για πέρα αγροτική.

Η έρευνα αυτή, εν αντιθέσει με την προηγούμενη, ξεπέρασε τα όρια του χωριού μας. Μαζί με τα Σανά, φιλοξενοούμενα χωριά με δικαίωμα ν' απαντήσουν στις ερωτήσεις μας είναι σήμερα τα Δουμπιά, ο Γεροπλάταγος, τα Ριζά και η Παλιόχωρα. Παρακαλέσαμε αγρότες ηλικίας από 25 μέχρι 60 χρονών να μας δώσουν την προσωπική τους γνώμη, χωρίς προκαταλήψεις, όσο μπορούσαν θετικότερα. Το πόσο το κατορθώσαμε θα φανεί πως αργότερα. Άλλ' ως αρχίσουμε τις ερωτήσεις:

1. ΑΝ ΕΙΧΑΤΕ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΕ ΠΟΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΘΑ ΤΑ ΠΗΓΑΙΝΑΤΕ:

Στην Έθνική το 7%. Στην Αγροτική το 57%. Στο Ταμιευτήριο το 4%. Πουθενά το 33%.

2. ΣΤΗΝ Α.Τ.Ε. ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ ΟΤΙ ΤΑΛΑΙΠΩΡΕΙΣΤΕ Η ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙΣΤΕ:

Ταλαιπωρείται το 71%. Ξευπηρετείται το 29%.

3. ΠΟΣΑ ΠΑΙΔΙΑ ΝΟΜΙΖΕΤΕ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ:

Ένα παιδί 2%. Δύο παιδιά 47%. Περισσότερο από 2 παιδιά 51%.

4. ΣΕ ΠΟΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΘΑ ΠΟΥΛΟΥΣΑΤΕ ΤΑ ΚΤΗΜΑΤΑ ΣΑΣ:

Αν εύρισκαν μια καλή τιμή το 14%. Για να πάνε να ζήσουν στην πόλη ή κάπου άλλο 9%. Για μια άπλη περίπτωση ανάγκης 8%. Σε καμιά περίπτωση (εκτός κινδύνου της ζωής των) 69%.

5. ΠΟΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΓΟΡΩΝ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ:

Μετρητοίς 83%. Με δόσεις 17%.

6. ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΕΣΕΙΣ ΚΑΛΕΣΑΤΕ ΤΟ ΓΕΩΠΩΝΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ:

Μιά φορά 3%. Δύο φορές 2%. Περισσότερο από δύο φορές 10%. Καμιά φορά 85%.

7. ΣΕ ΠΟΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ Θ' ΑΛΛΑΖΑΤΕ ΜΙΑ ΣΙΓΟΥΡΗ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΤΕ ΤΩΡΑ:

Για μεγαλύτερο εισόδημα 65%. Για

9. ΑΠ' ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ Ο.Γ.Α. ΕΙΣΤΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΜΕΝΟΣ:

Ναί 11%. Όχι 89%.

10. ΑΝ ΥΠΟΘΕΣΟΥΜΕ ΠΩΣ Ο Ο.Γ.Α. Μ' ΕΝΑ ΣΥΝΟΛΟ ΚΡΑΤΗΣΕΩΝ ΠΟΥ ΘΑ ΣΑΣ ΚΑΝΕΙ (30.000 ΤΟ ΧΡΟΝΟ) ΘΑ ΣΑΣ ΔΩΣΗ ΜΙΑ ΠΛΗΡΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΟΠΩΣ ΑΛΛΑ ΤΑΜΕΙΑ. ΔΕΧΕΣΤΕ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΕΤΕ ΤΟ ΠΟΣΟ ΑΥΤΟ:

Ναί 70%. Όχι 30%.

Αυτές ήταν οι απαντήσεις που πήραμε γενικά στο σύνολό τους. Βλέποντας τ' αποτελέσματα αυτά και συγκρίνοντάς τα με διάφορες καταστάσεις ή και μεταξύ τους διαπιστώνουμε ότι:

Σ' ένα αρκετά ψηλό ποσοστό 29% οι συμπατριώτες μας πουλούν τα κτήματά τους, την περιουσία τους για κάποιο λόγο, και πηγαίνουν τα χρήματά τους σε διάφορες Τράπεζες - εκτός της Αγροτικής - ή πουθενά κατά 43%. Η Αγροτική Τράπεζα δεν ξευπηρετεί το 71% των αγροτών μας, ποσοστό όχι και τόσο «συμπτωματικό».

ΠΕΣΤΕ ΜΑΣ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΣΑΣ

Για περισσότερη αντικειμενικότητα όμως θα πρέπει να πούμε πως, ένα τέτοιο αποτέλεσμα δεν είναι και τόσο αληθινό. Δεν είναι γιατί παρ' όλες τις ειλικρινείς απαντήσεις που πιστεύουμε πως πήραμε ή πραγματική κατάσταση διαφέρει. Το 4% λόγου χάρη που δώσανε για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο είναι ποσοστό πολύ μεγαλύτερο, μιλάει και απ' ότι ξέρουμε σε κάθε σπίτι, όλο και κάποιο διδύκιο βρίσκεται, ενώ στην περίπτωση της Α.Τ.Ε. το 57% αποτελεί εύχρημη ή άπλη επιθυμία.

Πολλοί απ' αυτούς που ρωτήσαμε πρόβαλαν σαν επιχείρημα - στο ότι δεν πηγαίνουν τα χρήματά τους στην Α.Τ.Ε. - την μη πρόποσα ξευπηρετήσή τους από αυτήν. - Κανένα σχόλιο. Είναι το 71%. Προχωρώντας ακόμα περισσότερο στις διαπιστώσεις μας βλέπουμε πως: Λίγο-πολύ οι γεωργοί μας αντιμετωπίζουν το πρόβλημα αλλαγής της καλλιέργειας μιλάει και ποσοστό 93% απ' αυτούς συμφωνεί να την κάνει αν το κίνητρο είναι μεγαλύτερο εισόδημα, λιγότερη δουλειά ή ξεστω ή άπλη περιέργεια της δοκιμής. Άλλη διαπίστωση σε ποσοστό 90% είναι πως ο καπνός, - ή καλλιέργεια του καπνού δηλαδή, - δικάπει τον άνθρωπο παρά τον ωφελεί. Συνεπώς τα μέτρα έναντι του καπνίσματος που θα πρέπει να πάρη ο Όργανισμός Υγείας είναι όχι τα νερόβραστα φιλιάνια που προβάλλει κατά περιόδους στην Ε.Ρ.Τ. (Ση-

89% φαίνεται να είναι κάπως ευχαριστημένοι ενώ το 76% θέχετε να πληρώσει σε σχέση με την ίδια ερώτηση ένα ποσό (για την ακρίβεια 30.000) και να ασφαλιστεί όπως όλοι οι εργαζόμενοι.

Για την αύξηση του πληθυσμού έσείς τι λέτε; Πάντως οι δικοί μας είπαν «περισσότερα από δυο παιδιά» 51%. Μονάχα! Οι δικαιολογίες που ακούσαμε απ' το υπόλοιπο 49% βρίσκονται πέρα από κάθε σοβαρότητα.

Όπως γράψαμε απ' την αρχή, η έρευνα έγινε σε πέντε χωριά της περιοχής μας. Τα δελτία των ερωτήσεων, όπως συμπληρώθηκαν χωριστά για το κάθε ένα χωριό μας δόθηκαν να δούμε και τις γνώμες των μειοψηφιών.

Έτσι ξεχωρίσαμε τα ψηλότερα ποσοστά της έρευνας:

Σανά: Υποστηρίζουν την ΑΤΕ πηγαίνοντας (:): της καταθέσεις τους 65% των κατοίκων.

Δουμπιά: Άρνούται την Αγροτική Τράπεζα κατά πλειοψηφία 60%.

Παλιόχωρα: 95% είναι αυτοί που ταλαιπωρούνται στην Α.Τ.Ε. και επίσης 95% αυτοί που δυσχεραίνονται απ' τον Ο.Γ.Α.

Σανά και Δουμπιά στο ίδιο ποσοστό 90% δεν πουλούν τα κτήματά τους για κανένα λόγο.

Ριζά και Παλιόχωρα: «Τα θάλασε στο σφυρί» ποσοστό 50 και 55% απ' τους κατοίκους των.

Ένας τέτοιος αριθμός δεν πέρασε κι' από μας απαρατήρητος. Ψάχνοντας για κάποια δικαιολογία, σταματήσαμε λίγο στο πρόβλημα που αντιμετωπίζει τον τελευταίο καιρό το ένα απ' αυτά τα δυο χωριά, η Παλιόχωρα. Το πρόβλημα του αναδασιού. Νά γίνη ή να μη γίνη; Την τελευταία δεκαετία στα Σανά και τα Δουμπιά γίνανε δυο διαδοχικοί αναδασιμοί. Λέμε στους Παλιόχωριτες να το λάβουν σοβαρά υπ' όψιν.

Δεν πληρώνουν για να ασφαλιστούν στον ΟΓΑ - και αντιδρούν στην ιδέα περισσότερο από όλους, - Ριζά και Δουμπιά με ποσοστό 30%. Δεν κάλεσαν το γεωπόνο για κάποιο προσωπικό τους περιστατικό το χρόνο που πέρασε 85% των αγροτών μας, και αντέδρασαν βίαια με το επιχείρημα πως: «όταν τον καλούμε δεν έρχεται» ή «δεν υπάρχει γεωπόνος». Δεν τους πιστέψαμε απόλυτα και περιμένουμε μια πειστικότερη απάντηση από τη Δ) νση Γεωργίας.

Τέλος στο θέμα των «παιδιών» οι γνώμες διαμορφώνονται παντού ίδιες και σε ποσοστά που ήδη αναφέραμε. Κάναμε όλη αυτήν την εργασία, (γιατί όχι;) περισσότερο από περιέργεια. Ότι βγήκε πιθανώς να ενδιαφέρει διατριμένους... και...

Μας συνέβη στα Ριζά.

Κάποιος χαρακτήρισε έμας και το ρεπορτάζ ανεύθυνους γιατί δεν παίρναμε τις «υπογραφές» και τα στοιχεία...

κάπου άλλοι 9%. Για μια άπλη περίπτωση ανάγκης 8%. Σε καμιά περίπτωση (έκτος κινδύνου της ζωής των) 69%.

5. ΠΟΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΓΟΡΩΝ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ:

Μετρητοίς 83%. Με δόσεις 17%.

6. ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΕΣΕΙΣ ΚΑΛΕΣΑΤΕ ΤΟ ΓΕΟΠΩΝΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ:

Μιά φορά 3%. Δύο φορές 2%. Περισσότερο από δύο φορές 10%. Καμιά φορά 85%.

7. ΣΕ ΠΟΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ Θ' ΑΛΛΑΖΑΤΕ ΜΙΑ ΣΙΓΟΥΡΗ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΠΟΥ ΚΑΝΕΤΕ ΤΩΡΑ:

Για μεγαλύτερο εισόδημα 65%. Για λιγότερη δουλειά 20%. Για δοκιμή 8%. Σε καμιά 7%.

8. Ο ΚΑΠΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΠΟΥ ΒΛΑΠΤΕΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ Ή ΤΟΝ ΩΦΕΛΕΙ:

Τόν βλάπτει 90%. Τόν ωφελεί 10%.

όλο και κάποιο βιβλιάριο βρίσκεται, ενώ στην περίπτωση της Α.Τ.Ε. το 57% αποτελεί ευχή ή άπλη επιθυμία.

Πολλοί απ' αυτούς που ρωτήσαμε πρόβαλαν σαν επιχείρημα - στο ότι δεν πηγαίνουν τα χρήματά τους στην Α.Τ.Ε. - την μη πρόπουσα εξυπηρέτησή τους από αυτήν. - Κανένα σχόλιο. Είναι το 71%. Προχωρώντας ακόμα περισσότερο στις διαπιστώσεις μας βλέπουμε πώς: Λίγο-πολύ οι γεωργοί μας αντιμετωπίζουν το πρόβλημα αλλαγής της καλλιέργειας μια και ποσοστό 93% απ' αυτούς συμφωνεί να την κάνουν αν το κίνητρο είναι μεγαλύτερο εισόδημα, λιγότερη δουλειά ή έστω ή άπλη περιέργεια της δοκιμής. Άλλη διαπίστωση σε ποσοστό 90% είναι πώς ο καπνός, - ή καλλιέργεια του καπνού δηλαδή, - βλάπτει τον άνθρωπο παρά τον ωφελεί. Συνεπώς τα μέτρα εναντίον του καπνίσματος που θα πρέπει να πάρη ο Όργανισμός Υγείας είναι όχι τα νερόδραστα φιλιμάρια που προβάλλει κατά περιόδους στην Ε.Ρ.Τ. (Σημειώνουμε πώς το κύριο αγροτικό εισόδημα της περιοχής είναι ο καπνός).

Δεν διαθέτουμε ειδικές γνώσεις στα οικονομικά για να πούμε ποιοι έχουν δίκαιο πάντως το 83% προτιμάει ν' αγοράζει μετρητοίς και το 17% με δόσεις.

Στην έρώτηση για την ασφάλεια του Ο.Γ.Α. το

αντιδρούν στην ιδέα περισσότερο από όλους, - Ριζά και Δουμπιά με ποσοστό 30%. Δεν κάλεσαν το γεωπόνο για κάποιο προσωπικό τους περιστατικό το χρόνο που πέρασε 85% των αγροτών μας, και αντέδρασαν βίαια με το επιχείρημα πώς: «Όταν τον καλούμε δεν έρχεται» ή «δεν υπάρχει γεωπόνος». Δεν τους πιστέψαμε απόλυτα και περιμένουμε μια πειστικότερη απάντηση από τη Δ) νση Γεωργίας.

Τέλος στο θέμα των «παιδιών» οι γνώμες διαμορφώνονται παντού ίδιες και σε ποσοστά που ήδη αναφέραμε. Κάναμε όλη αυτήν την εργασία, (γιατί όχι;) περισσότερο από περιέργεια. «Ότι βγήκε πιθανώς να ενδιαφέρει ορισμένους... και...»

Μας συνέβη στα Ριζά.

Κάποιος χαρακτήρισε εμάς και το ρεπορτάζ ανεύθυνους γιατί δεν παίρναμε τις «υπογραφές και τα στοιχεία» αυτών που απαντούσαν στις ερωτήσεις μας. «Ο ίδιος προθυμοποιήθηκε να μας υπογράψει με «δέκα υπογραφές». Τελικά δεν απάντησε γιατί του είπαμε πώς ή υπογραφή του... δεν μας ενδιαφέρει. Σίγουρα πλάκα θα μας έκανε!

«ΕΡ»

Προκειμένου να βελτιώσω με τις τηλεπικοινωνίες μας, ξεκινήσαμ' έναν αγώνα και σ'ας παραθέτουμ' εδώ τα αποτελέσματα των προσπαθειών μας έτσι όπως βγαίνουν μέσ' απ' το φάκελλο αλληλογραφίας που ανοίξαμε με τις «αρμοδίες» υπηρεσίες του Ο.Τ.Ε. Στις 2.1.79 με το υπ' αριθ. πρωτ. 1 έγγραφο μας προς την Δ) νση του Ο.Τ.Ε. Χαλκιδικής σιό Πολύγυρο ζητούσαμε:

«...— Μεταφορά του τηλεφώνιου.

— Διάθεση Μετρητού.

— Θάλαμο για τις προσωπικές μας συνδιαλέξεις...».

Δεν πήραμε καμιά απάντηση.

Με δεύτερο έγγραφό μας το υπ' αρ. 50) 14.2.79 στην ίδια υπηρεσία επανερχόμασταν στα ίδια αλλά σε τόνο αυστηρότερο. (Θ' αντικρούσουμε τα όσα ο ΟΤΕ σιή συνέχεια μ'ας απάντησε με παρεμβολές για να μην μπερδευτούμε σ' έναν λαβύρινθο ερωταπαντήσεων, απ' τις οποίες και μεις ουδέποτε μπόρεσαμε να βγάλουμ' άκρο 'Απαντά λοιπόν ο ΟΤΕ Θεσ) νίκης (!!) σε χρόνο ρεκόρ (10 ημερών) αυτή τη φορά

για λογαριασμό του Πολυγύρου!!

«Σε απάντηση των από 2.1.79 και 14.2.79 επιστολών σας με τις οποίες ζητήσατε... (τα όσα γράφουμε πιο πάνω)... ή υπηρεσία μας μόλις πήρε την πρώτη επιστολή σας κάπως καθυστερημένα...»

«Η καθυστέρηση δημιουργήθηκε από σ'ας έθελημένα.»

...διότι αρμόδιο τμήμα για το θέμα σας είναι το συγκρότημά μας κι' όχι το (ηλ) κέντρο Πολυγύρου...»

Οι επιστολές μας στάλθηκαν στη Δ) νση του Ο.Τ.Ε. Χαλκιδικής κι' όχι στο Κέντρο Πολυγύρου.

...Παράλληλα με την επίσηυση των διαδικασιών... «Ο ΟΤΕ θα είναι σε θέση να ικανοποιήσει το αίτημά σας σε λίγες μέρες...»

Αυτό το «λίγες μέρες» σήμερα κλείνει 12 μήνες! Σκεφτείται τι θα συνέβαινε αν μ'ας λέγατε πώς θα καθυστερούσε λίγα!

...Το αίτημα σας για τοποθέτηση δείκτη τελών δεν εί-

Θ "ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ,, ΤΟΥ Ο.Τ.Ε.

ναι δυνατό να ικανοποιηθί γιατί ή απόσταση του χωριού σας από το αστικό κέντρο Γαλατίσις δεν επιτρέπει...

Με το ίδιο καθεστώς όλα τα άλλα χωριά της περιοχής διαθέτουν μετρητή. Φροντίστε για μια καλύτερη δικαιολογία, ποιό σωστή.

...απαραίτητη προϋπόθεση για τη μεταφορά του τηλεφώνιου είναι ή υποβολή αιτήσεως των ενδιαφερομένων.

«Άνθρωπος της Έταιρείας μας υπέβαλλε την σχετική αίτηση αλλά ακόμα περιμένει απάντηση.

...για το θέμα ανταλλαγής τηλεφωνημάτων αρμοδίων οργάνων της υπηρεσίας μας με την τοπική Αυτοδιοίκηση άπορούμε πώς τα χαρακτηρίσατε «υποπτα»...

Αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι σας σχολιάζοντας τα συνέβαλαν σ' αυτό.

...ή μη έγκαιρη ενημέρωσή σας οφείλεται στην λανθασμένη κατεύθυνση των επιστολών σας».

«Ο ισχυρισμός αυτός αποτελεί «έσωτερική καταγύωση» δική σας.

«Εδώ κλείνει το πρώτο μέρος των ενεργειών μας κι' ανοίγει ένα δεύτερο αυτή τη φορά με τους μεγάλους επιτελείς των 'Αθηνών σαν ειδικότεροι κάπως αυτοί!!! 'Απ' τον ίδιο το Δ) νη του ΟΤΕ παίρνουμε έγγραφο στο οποίο μ'ας καθουακάζει ότι «οι υπηρεσίες μας εξετάζουν την υπόθεση και θα σ'ας ενημερώσουμε μόλις τελειώσει ή σχετική έρευνα».

«Ακούσιε τώρα την ενημέρωση!

«Συνεχίζοντας με επιστολή του κ. Δ) νη σ'ας ζητηρούμε τα εξής: ('Απ' την 'Αθήνα πάντα). 'Ο χώρος του τηλεφώνιου σας είναι πολύ καλός (!!!).

Πόσα θαυμαστικά να βάλουμε;

...ο αντιπρόσωπος μας εξυπηρετεί την κατάσταση κι' έχουν ληφθεί όλα τ' απαραίτητα μέτρα για τη διασφάλιση του άπορρητου.

«Ο αντιπρόσωπός σας ό-

πωσδήποτε «σ'ας εξυπηρετεί» Το άπορρητο αφήσατε το... Δεν πειράζει όμως αφού το λέτε εσείς από την 'Αθήνα έτσι θ'αγαί! 'Απόρρητο!

...και κανένα παράπονο δεν έχει άσασχολήσει την υπηρεσία μας.

Το αίτημα του ΑΠΟΛΛΩΝΕΙΟΥ ουδέποτε έληφθη σοβαρά υπ' όψιν. Μπράβο σ'ας ευχαριστούμε.

...αναφορικά δέ με το δεικτη τελών, τεχνικά κριτήρια δεν το επιτρέπουν...».

Δέ βαριέστε από τεχνικά κριτήρια μπουχτίσαμε.

Και στο σημείο αυτό κλίνει ο φάκελλος της αλληλογραφίας που τόσο αισιόδοξα άνοίξαμε απ' την αρχή και ό οποίος έκτος από: άβρόντες, τυπικότητες, αιτήσεις, διαξιφισμούς και σακλαμάρες δεν έχει να μ'ας πηί τίποτα θεϊκό και ιδιαίτερο! Σήμερα, ένα χρόνο αργότερα, το μοναδικό τηλεφώνιο - τηλεφώνιο κατέχει νταπλίδικα και με τις ευλογίες του ΟΤΕ

(έμ' δικό του είναι ό,τι θέλει το κάνει) ο πρόεδρος του χωριού μας στο ιδιόκτητο μαγαζί - ραφείο του και οι συγχωριανοί μας όταν θέλουν να τηλεφωνήσουν παίρνουν μαζί κι' άμοιλιούνται στα περικόρα!

Συνοπτικά ζητήσαμε απ' τον ΟΤΕ:

— Μεταστέγαση του τηλεφωνικού κέντρου.

— Τοποθέτηση μεριπτού.

— Τηλεφωνικό θάλαμο για το άπορρητο των συνδιαλέξεων.

Βρήκαμε:

— 'Οργανωτικό και διοικητικό λαβύρινθο.

— Προχειρότητα και άνευθυνότητα.

— 'Εκθρότητα και έλλειψη κατανοήσεως.

Κερδίσαμε:

— Χειροτέρευση της καταστάσεως (προπάντων αυτών!)

— 'Ασκοπη αλληλογραφία.

— 'Αντιπάθεια.

'Αποτέλεσμα:

«'Αρνάκι άσπρο και παχύ τής μάνας το καμάρι...».